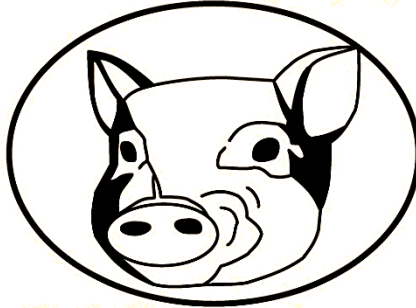

Minipossu (=mikropossu, minisika)

- Alun perin tutkimuskäyttöön ja eläintarhoihin jalostettu pienehkö (n. 15-60 kg, alle polvenkorkuinen) sikarotu. Nykyään lemmikkinä.
- Laki: Suomessa kotieläin. Jo yhden minipossun pitäjän on rekisteröidyttävä sikatilalliseksi.
- Vaatii mahdollisuuden maan ja pahnun tonkimiseen. Ei välttämättä sopeudu kytkettynä lenkkeilyyn tai opi täysin sisäsiistiksi. Voi tuhota paikkoja.
- Täysikasvuinen n. 3 v. Elää n. 10-15, jopa 30 vuotta.
- Seurallinen, itsepäinen, erittäin ahne ja äänekes. Reviiritietoinen ja leimautuu usein voimakkaasti omiin ihmisiinsä. Vaatii määrätietoisesta kasvatuksesta ja hyvän sosiaalistamisen.
- Mahdollinen allergian aiheuttaja.
- Kasvis- ja viljapainotteinen sekasyöjä. Nopea oppimaan ruokapalkalla esim. temppeja.
- Hoitona sorkkien leikkuu/hionta, ihon rasvaus, silmien putsaus ja karjun torahampaiden lyhennys tarvittaessa, sikaruusurokotus puoli-/vuosittain sekä sisä- ja ulkoloishäätö 1-2 kertaa vuodessa.
- Kommunikoit mm. röhkimällä, kiljumalla, kärsällä tökkimällä ja näykkimällä, jopa puremalla. Tyytyväisenä heiluttaa suoraa häntäänsä.
- Urokset (karju) myydään lemmikeiksi aina leikattuna (leikko). Naaraila (emakko) 3-4 viikon välein kiima, jolloin possu voi käyttäytyä haastavasti.
- Hinnaltaan n. 500€ väristä ja kasvattajasta riippuen. Porsaan vanhempien koko ei välttämättä kerro aikuiskokoa. Väri voi muuttua kasvamisen ja vuodenaikojen mukaan.
- Parhaiten possut viihtyvät lainkin vaatiman lajitoverinsa kanssa puuhaillen, ulkoillen ja tonkien. Sen jälkeen onkin possun mielestä parasta hypätä sohvalle omistajan kainaloon rapsuteltavaksi, asettua takaan eteen lämmittelemään tai kaivautua heinäkasaaan nukkumaan.

Suomen Minipossuyhdistys ry.

Finska Minigrisföreningen rt.

Jäsenjulkaisu
Tapahtumia
Minipossurekisteri
Possupörssi
Vierailupossulista
Possutuotteita
Tietoa ja tukea, jne.

Katso lisää ja liity jäseneksi:

www.minipossuyhdistys.fi

* * *

Aktiivista keskustelua, iloja, suruja, vinkkejä, kuvia, kysymyksiä, vastauksia, yms.:

FB: Minipossut

(https://www.facebook.com/groups/1396844887200375/?bookmark_t=group)

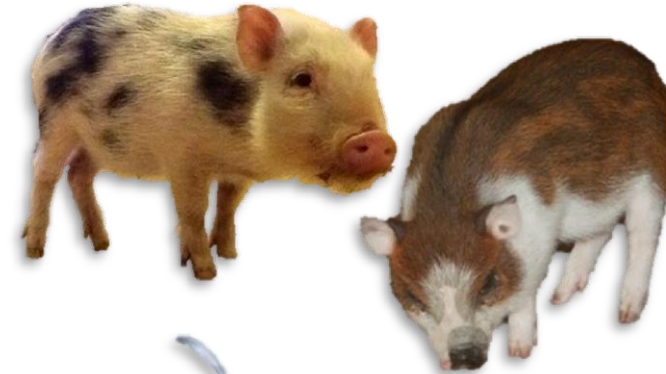
Molempiin ovat tervetulleita niin possulliset kuin possuttomat minipossufanit ja myös muut lemmikkisiat ihailijoineen, kuten perussiat, villa- ja villisiat.

Tekstit: Nieminen, Kreivilä

Kuvat: musta Ronja (Kreivilä), läikikäs Pampula (Nieminen), pienehkö raidallinen Pottu (Kivimaa) & lentävä Osmo (Vilmilä, kuvaaja Valokuvaus Tuulia N)

Minipossut

KOTIELÄIMENÄ JA LEMMIKINÄ

Minipossua ei voi verrata mihinkään muuhun kotieläimeen: se poikkeaa käyttäytymiseltään ja elintavoiltaan kaikista tutuista lemmikeistä. Minipossu on erittäin sosiaalinen eläin, mutta tärkeimmät asiat sen elämässä ovat kuitenkin aina syöminen ja nukkuminen. Miellyttämishalu puuttuu, mutta possu on äärimmäisen fiksu ja helposti motivoitavissa ruualla.

ELINYMPÄRISTÖ

Minipossu on sopeutuvainen, mutta lajinomaista tekemistä vaativa lemmikki. Possukaverin lisäksi tarjolla tulisi aina olla tongittavaksi esim. pahnaa. Osa tykkää myös rypeä vedessä tai mudassa. Possun voi opettaa kulkemaan valjaissa tai vapaana, mutta ulkoilun tulee tapahtua possun ehdoilla: usein lähinnä ruokaa tonkien etsien. Paras vaihtoehto onkin virikkeellinen tarha tai aidattu piha. Tarhassa on oltava säänsuoja ja talveksi possut voi siirtää esim. talliin, josta ne sään salliessa pääsevät ulkoilemaan ja/tai välillä vierailemaan sisälle.

Osa possuista asuu täysin sisällä. Sika on yleensä hyvin siisti eläin: on kuitenkin hyvä varautua siihen, että possu voi tuhota paikkoja, eikä välttämättä opi sisäsiistiksi. Onkin hyvä miettiä varasuunnitelma, jos possu ei sisällä asumiseen sopeudu. Kerrostaloon minipossua ei suositella. On hyvä myös varautua siihen, että possu ei välttämättä kasvettuaan kulje portaissa tai sylissä: ramppi on hyvä vaihtoehto.

Jos possun on isompana tarkoitus kulkea autossa, se tulee harjoitella jo porsaana. Muutoin tulee selvittää kuka possua tulee tarvittaessa hoitamaan kotiin loman ajaksi ja kuka eläinlääkäri tekee kotikäyntejä minipossuille.

HOITO

Päivittäin minipossun hoitoon kuuluu ruokinta 2-3 kertaa päivässä ja virikkeellistäminen. Osalla possuista ihoa täytyy rasvata tai silmiä putsata jopa päivittäin. Possut nauttivat usein valtavasti harjauksesta ja osa tykkää myös pesemisestä. Muita hoitotoimenpiteitä ovat sorkkien hionta tai leikkua säännöllisesti ja tarvittaessa torahampaiden lyhennys. Nämä tulee opettaa possulle jo pienenä. Vinkkejä kannattaa kysellä kasvattajalta tai minipossuharrastajilta esim. fb-ryhmässä.

Minipossu rokotetaan 12 ja 16 viikon iässä ja sen jälkeen 6-12 kk välein sikaruusua (jalostuspossut: +parvo) vastaan: ainakin keväisin. Myös ulko- sekä sisäloisten häätö on tärkeää, mieluiten uloste- tai raapenäytteestä tehdyn loishäätötarpeen määrityksen tai oireiden (esim. kutina) perusteella.

RUOKINTA

Minipossut ovat sekasyöjiä, ruokavalion painoutuessa kasviksiin. Tarjolla on teollisia minipossuille tai ylläpitosioille tarkoitettuja rehuja, joita syötetään liotettuna. Vaihtoehtoisesti ja rehun lisänä voi tarjota kotiruokaa esim. kasviksia, vilja- ja maitotuotteita. Tällöin tulee huolehtia possun vitamiinien saannista. Lain mukaan sialle ei saa syöttää sikaa ja ruoantähteet tulee kuumentaa. Kiellettyjen listalla ovat myös suolaiset, mausteiset ja todella rasvaiset ruuat.

Palkkiona (tapoja/temppuja opettaessa) voi tarjota mm. hedelmien tai kasvien paloja, kuivattua leipää tai suolattomia popcornia. Esim. koirien kasvispuruluut tai maitotölkkiin piilotetut herkut sopivat ajanvietteeksi.

Minipossu lihoi erittäin herkästi ja kuntoluokkaa tulee seurata jatkuvasti (vartalon luista jonkun tulisi tuntua, mutta ei töröttää). Ylipainoa tulee välttää, mutta liian niukka tai yksipuolinen ravinto voi johtaa puutostiloihin. Possun kokoon ei voi eikä saa yrittää vaikuttaa ruokaa säännöstelemällä: koon määrää vain possun perimä. Kesäisin possun löytäessä luonnosta runsaasti syötävää, ruokintaa tulee vähentää. Vettä pitää ainakin mukaan olla jatkuvasti tarjolla.

MINIPOSSU, MUUT ELÄIMET, LAPSET & VIERAAT

Lain mukaan minipossuja tulee aina olla kerrallaan vähintään kaksi. Paras on ottaa kaksi porsasta samasta pahnueesta tai eri pahnueista pienellä ikäerolla. Minipossu tulee usein hyvin toimeen niiden eläinten ja ihmisten kanssa, joihin se on pienestä asti tottunut. Ruoan minipossu kuitenkin pyrkii yleensä saamaan itselleen jopa puremalla. Tämä on huomioitava muiden lemmikkien ja erityisesti lasten kanssa. Ruokailevaa tai nukkuvaa possua ei saa häiritä.

Vieraita eläimiä, myös minipossuja, ja vieraita ihmisiä kohtaan possu voi olla jopa aggressiivinen. Hyvä on myös muistaa, että esim. koirat voivat luulla minipossua saalikseen tai hermostua eri kieltä puhuvaan possuun: yhteiselon tuleekin tapahtua aina valvotusti ja ruoka-tarjoilun erillään.

MUU LAINSÄÄDÄNTÖ

Vakavien sikatautien riskin vuoksi Jo yhden minipossun omistajan on rekisteröidyttävä sikatilalliseksi. Tähän kuuluu myös pitopaikan, siirtojen ja sikamäärän ilmoitus. Näistä saa lisätietoa Eviran nettisivuilla tai kunnan maaseutu-viranomaiselta. Tämän pakollisen Eviran rekisterin lisäksi on yhdistyksen ylläpitämä suositeltava minipossurekisteri.

Nykyisen lainsäädännön mukaan minipossu tulisi olla tunnistusmerkitty tilakohtaisella korvamerkillä tai tatuoinnilla, ja lisäksi halutessa yksilöllisellä mikrosirulla. Käytännössä possuilla on mikrosirut, ja lisäksi korvamerkit pöytälaatikossa, sillä merkin ja korvan repeämiskorvausriski on suuri, ja poisto rikkolisessa toiminnassa helppoa. Yhdistys pyrkii vaikuttamaan tämän lain palauttamiseen aiempaan muotoon, jolloin mikrosiru riitti tunnistusmerkinnäksi

KENELLE MINIPOSSU SOPII JA POSSUN HANKINTA

Jos ihastut minipossuihin ja haaveilet sellaista, hanki ensin runsaasti tietoa ja tutustu possuuihin: yhdistyksen kautta saat yhteystietoja possukoteihin, joissa vieraila. Minipossu sopii kotieläimeksi ihmiselle, joka haluaa omistaa nimenomaan sian, ymmärtää sen tarpeet ja luonteen, sekä tarjoaa sille lajinomaisen elinympäristön. Omistajan on oltava johdonmukainen ja kyettävä asettamaan possulle selkeät rajat. Minisika voi allergisoida siinä missä muutkin eläinlajit. Minipossua ei suositella kaupunkilemmikiksi ja myös sisäpossua hankkiessa tulee varasuunnitelma (ulkorakennus, tms.) olla olemassa, jos possu ei sisällä oloon sopeudu.

Kun olet varma että perheeseesi possu, mieluiten kaksi, sopii, mieti haluatko emakon (tai 2) ja/tai leikon (tai 2) Emakoilla on kiima 3-4 viikon välein, jolloin vulva turpoaa, ja possu voi olla esim. kiukkuinen, hellyydenkipeä tai masentunut. Leikon luonne on usein tasaisempi. Leikkaamatonta karjua ei tule arvaamattomuutensa vuoksi ottaa lemmikiksi. Seuraavaksi etsi erä yhdistyksen kautta sopiva kasvattaja: edullisinta, suloisinta ja nopeinten saatavaa possua ei aina kannata hankkia, vaan hyvä on muistaa kiinnittää huomiota possun vanhempien terveyteen ja luonteeseen. Myös vanhempia possuja on välillä tarjolla: tällöin haasteisiin on hyvä varautua.

Vähintään 7-viikon ikäisten, emakosta n. 6-viikkoisina vieroitettujen ja kiinteää ruokaa syövien porsaiden tulisi olla tunnistusmerkitty ainakin mikrosirulla, madotettu ja tarkastutettu eläinlääkäriellä. Karjut on leikattu valmiiksi (ellei toisin ole sovittu). Hyvä kasvattaja tekee kirjallisen kauppasopimuksen ja jos vanhemmat ovat rekisteröityjä yhdistyksen minipossurekisteriin, saat rekisteritodistuksen sukutauluineen. Lisäksi saat ainakin halutessasi kirjalliset hoito-ohjeet ja kasvattajan tuen myös jatkossa..

Uusi lemmikkisi voi olla aluksi arka, mutta rohkaistuu nopeasti rauhallisuuden, ajan ja ruoan kanssa. Ja sen jälkeen sinulla onkin vuosiksi ihana lemmikki: Kärsäkäs Ystävä.